

ŠKYŤÁK
ŠELMOVSKÁ ŠTIKA III.
KNIHA 5

Jak zamotat
dračí příběh

ze staroseverštiny přeložila

CRESSIDA COWELLOVÁ

O PŘEKLADATELCE

Cressida Cowellová žije v Londýně se svým manželem Simonem, dcerami Maisie a Clementine, synem Alexanderem a dvěma kočkami Lily a Baloo. Kromě překladů Škytákových pamětí také napsala a ilustrovala obrázkové knížky, jako například *Škyták, Viking, který trpěl mořskou nemocí*.

*Cressida Cowellová
se svými dětmi*

O AUTOROVĚ

Jak zamotat dračí příběh je pátá část Škytákových pamětí. Autor je mnohem známější díky svému vynikajícímu přírodovědeckému spisu *Vikinští draci a jejich vejce*, v němž popisuje všechny dosud známé druhy dračků. Vydal ještě další dvě odborná díla, *Dračtina pro samouky* a *Mořské panny a jiné příšery*, a byl rovněž pravidelným korespondentem měsíčníku *Velcí draci*.

*Škyták
a Bezzubka*

Veliké díky Andree Maláškové a Judit Komarové

Text and illustrations copyright © 2007 Cressida Cowellová
First published in Great Britain in 2007 by Hodder Children's Books
Translation © 2015 Silvestr Vandrovec Špaček
Czech edition © 2015 Nakladatelství Slovart

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného svolení vlastníka práv není povoleno publikaci ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešeršním systému, ani ji jakýmkoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

ISBN 978-80-7529-010-6

Minulost je cizí kraj,
který nemůžeme navštívit.
Když tedy řeknu, že kdysi žili draci
a lidé jezdili na jejich hřbetech,
kdo z živých se tam může podívat
a říct mi, že se mýlím?

Jak zamotat dračí příběh

Škyták Šelmovská
Štika III.

ze staroseverštiny přeložila
CRESSIDA COWELLOVÁ

Mapa Barba
v nejpann
za poslední

Zahrabaný stařec

Znamení věští zkázu.

Sopka procitá.

Hubivci se začínají líhnout
a prohánějí se ve snech starce,
který má dojem, že za vše nese vinu.

Zavázal se slibem mlčení
a šel se zahrabat do hluboké jámy,
aby se potrestal

a aby se už nemohl plést do cesty Osudu
tak jako kdysi před mnoha lety.

Vyleze ven, teprve až to všechno skončí,
pokud to tedy všechno vůbec skončí,

nebo
už nikdy nepromluví slova.

(sopka
procitla)

ostrov Lávolumpü

nského souostroví
ějším létě
100 let

ostrov
Trumperk
je
v ohrožení

Jak odvrátit
VÝBUCH
sopky?

~ OBSAH ~

Předmluva Škytáka Šelmovského Šticky III.	9
1. Hodina drakojízdního nahánění sobů	11
2. Hubivci	25
3. Planoucí past	47
4. Souboj	59
5. Kdo je muž na bílé dračici?	66
6. Škytákův bardiguard má napilno	91
7. Příběh bardiguarda Borce Bohovského	115
8. Bardiguardův příběh se zamotává	121
9. Jak se radit s někým, kdo složil slib mlčení?	129
10. Setkání zvané Sněm	133
11. Výprava za odvrácením výbuchu sopky	151
12. Vítejte na ostrově Lávolumpů	156
13. Mezitím na Trumberku	166
14. Je vždycky milé potkat staré známé?	169
15. Nechtěl jsem sem jezdit	187
16. Další souboj	192
17. Kdy přesně je <i>opravdu</i> pozdě?	210
18. Zajímavá otázka. Dá se utéct vybuchující sopce?	214
19. Další zajímavá otázka. Je vesmír v jádru dobračisko, nebo mizera?	230
20. Když je po představení	239
Zahrabaný stařec	249
Doslov Škytáka Šelmovského Šticky III.	250
Náramek	254

Škytāk

Kamikazi

BEZZUBKA
škytākův neposlušný
draček

Soplan
Šušnihon

Trumbera
se svým loveckým
VĚDRÁKEM

FLEGMON
OHROMNÝ
škytākův otec a náčelník
kmene chuligánů (dusný,
ale tupý)

škytākův nejlepší
kamarád
RYBINOHA

PŘEDMLUVA

ŠKYŤÁKA ŠELMOVSKÉHO ŠTIKY III., POSLEDNÍHO Z VELIKÝCH VIKINSKÝCH HRDINŮ

Když jsem byl ještě kluk, bývali na světě hrdinové.

Teď už jsem starý kmet s šedinami na hlavě a vráskami ve tváři a všechno mi to připadá hrozně dávno.

Budu tedy tento příběh vyprávět, jako by se stal někomu jinému, protože ten chlapec, kterým jsem kdysi byl, je mi už tak vzdálený, že by to klidně mohl být někdo úplně cizí.

Je to příběh o hrdinovi, se kterým jsem se seznámil, když mi bylo jedenáct a čekala mě jedna z nejnebezpečnějších výprav v životě, Výprava za odvrácením výbuchu sopky.

Byl to skvělý člověk, ale hrdinou už být nechtěl...

Já jsem HUBÍVEC.

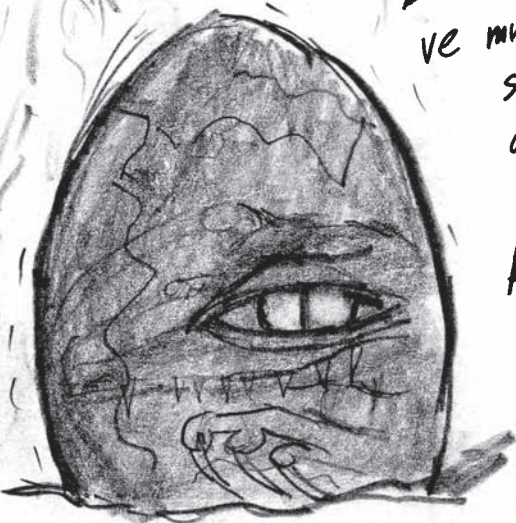
Koukám se ven
z vězení svého vejce
přes čirou stěnu skořápky,
kterou nedokážu rozbít.

Celých patnáct
proškrábaných let

Koukám ven na svět,
který toužím

ZAPÁLIT, a můj vztek
ve mně rok za rokem
syčí, vře
a klokotá
a teď už je

ROZŽHAVENÝ
DOBĚLA.

1. HODINA DRAKOJÍZDNÍHO NAHÁNĚNÍ SOBŮ

Na to, jak se poprvé setkal s drakem hubivcem, Škyták Šelmovská Štika Třetí nikdy nezapomněl.

Jak by mohl zapomenout?

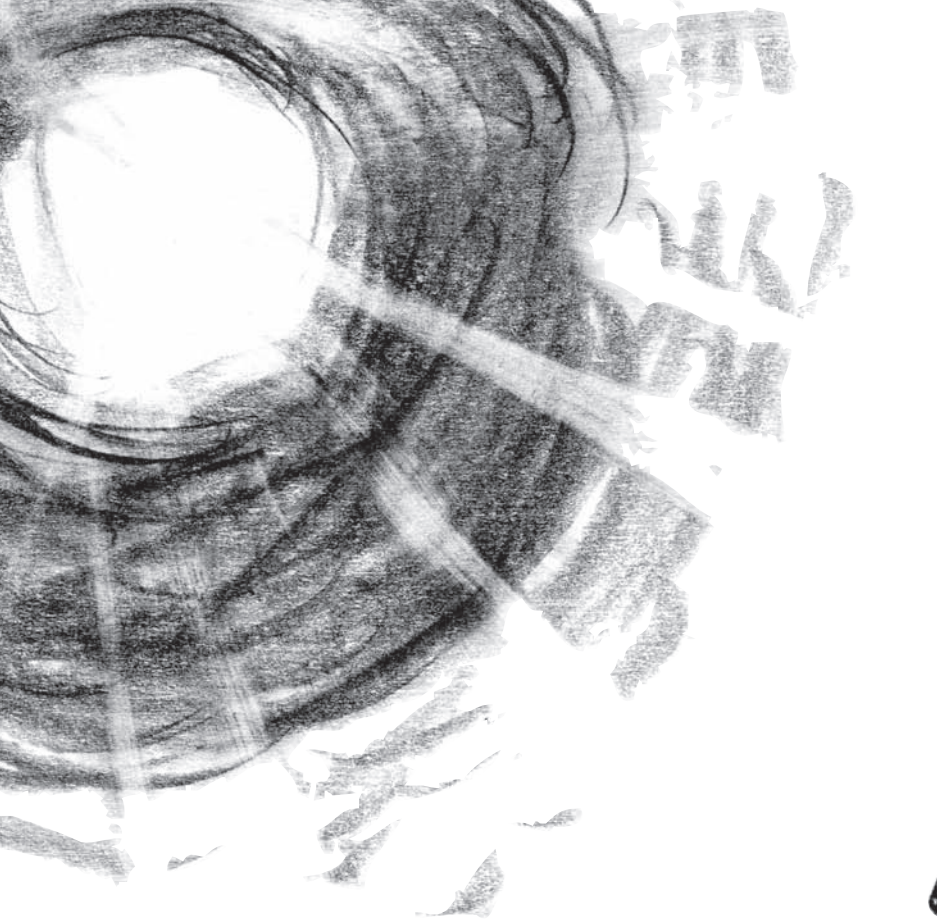
Byl to jeden z nejděsivějších zážitků jeho dosud krátkého, leč dobrodružného života.

Seděl přímo uprostřed ohnivého kruhu, který se neustále zmenšoval, nebylo kudy z něj uniknout a mezi plameny se míhaly zlověstné pardálí obrysy, plíživé siluety draků hubivců, kteří si brousili drápy a chystali se ke skoku...

Počkejte moment.

Měli bychom to vzít od začátku.

Všechno se to událo během srpnové vlny veder, což bylo něco nezvyklého, jelikož na území Vikingů srpen obyčejně býval poměrně chladné, vlhké období. V průběhu onoho léta ale bylo čím dál tím tepleji, a když teplota nepřestávala stoupat, Škytákových dědeček Děd Vrásečník začal mlít něco o tom, že to nečekané vedro je strašlivým osudovým znamením, že se na západě probudil nový druh děsivého

draka, který je všechny uvrhne do plamenů a zkázy...

Nikdo ale bohužel nebral Děda Vrásečníka vážně, protože ve věštění budoucnosti nijak zvlášť nevyňikal.

Toho dne slunce pražilo na obyčejně rozbahněném ostrově Trum-

berk tak neúprosně, jako by dočista zabloudilo a myslelo si, že je v Africe.

Na nebi se neukázal ani mráček (natož hubivec).

Škyták Šelmovská Štika Třetí, jediný syn náčelníka Flegmona Ohromného, se účastnil trumberského povinného pirátského výcviku.

Jeho učitel Hltan Říh si usmyslel, že v tenhle obzvlášť lenivý, dusný den, kdy se člověku vážně chtělo leda tak najít si nějaký pěkný strom, svalit se pod ním udýchaně do stínu a lít do sebe plné rohy chladivé vody, bude VÝTEČNÝ nápad začít s hodinou drakojízdního nahánění sobů.

Škyták s Hltanem Říhem nesouhlasil.

mračna muchničěk →

Jenže Hltan Říh se o Škytákovův názor na věc nezajímal.

A Hltan Říh byl dvoumetrový pošahanec s bojovou sekerou v ruce a nepatřil k vyučujícím, se kterými se můžete dohadovat.

Všech dvanáct uhřátých žáků pirátského výcvikového programu zbrocených potem tu tedy povadle stálo nastoupených uprostřed úbočí Velikého vrchu a ohánělo se po muchničkách, kterých se v horkém nehybném vzduchu rojila celá mračna.

Stál tam Škyták Šelmovská Štika Třetí, do kterého byste ani neřekli, že je hrdinou tohoto příběhu, protože vypadal naprosto obyčejně, na hlavě měl kštici jasně zrzavých vlasů, trčících do stran, ať s nimi dělal, co chtěl, a na první pohled na něm nebylo vůbec nic hrdinského.

Stál tam také jeho nejlepší kamarád Rybinoha, jediný frekventant povinného pirátského výcviku, který byl ve vikinskosti ještě horší než samotný Škyták. Měl astma, ekzém, špatný zrak, ploché nohy, kolena do X, alergii na plazy, vřes a kožešiny a neuměl

plavat. Působil víceméně jako fazolový lusk s brýlemi na nose.

Pak tu byl Soplan Šušnibor. Úchvatný jinoch - pokud jste tedy měli *rádi* odporné pubertáky potetované lebkami, kteří šikanojí všechno, co se kde šustne, když je to menší než oni.

Byl tady Tvrdohlávek mladší. Radost pohledět - pokud jste se dívali *rádi* na mladé uhrovité ohyzdy, co se štourají v nose a spí se sekerou pod polštářem.

Rybinoha
a
Straškráva
↓

← Šušnibor se ohání
po muchničkách.

A také Psídech Dutohlav, který byl z nich ze všech největší, nejupocenější a nejsmradlavější a půvabem a grácií si nezadal s vepřem v přilbici.

Všichni dohromady tvořili věru šerednou sebranku podobaných vikinských dorostenců a Hltan na ně řval svým obvyklým rozjařeným tónem.

„FAJN!“ hulákal Hltan, po tvářích rudých jako rak se mu řinuly pramínky potu a stékaly mu do vousů, které z toho byly úplně zplihlé a zapařené jak deštný prales. „PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE S SEBOU VŠICHNI MÁTE SVOJE DRAKY?“

Všichni s sebou měli svoje draky. Tedy všichni až na Trumberu, který byl tak hloupý, že by ho nejspíš ani neměli pouštět ven bez dozoru. Ten totiž místo „svoje draky“ rozuměl „své vědráky“, a přinesl si proto VĚDRÁK čili tuplovaný vikinský tuplák, což rozhodně není totéž.

Všichni ostatní si ale vzali svoje draky.

Většinu loveckých draků povinnost vyrazit na tohle cvičení štvála stejně jako jejich pány. Ztěžka odfukovali s vyplazenými jazyky a šviháním ocasů odháněli muchničky a mouchy.

Šušniborovi se pod nohama výhrůžně kroutila jeho dračice Ohnisaň, která připomínala ohnivě rudého rotvajlera s hlavou namyšleného krokodýla, a zvažovala, jestli by měla průšvih, kdyby Hltana pěkně vydatně hryzla do toho jeho pěkně vydatného chlupatého zadku.

Kdyby to byl dost velký kousanec, možná by se výuka úplně přerušila a Hltan by mazal do chýše pro choré...

Ale nakonec musela neochotně uznat, že by z toho průšvih nejspíš měla.

Rybinohova dračice Straškráva, což byl jediný lovecký drak vegetarián, o jakém kdy kdo slyšel, po cestě usnula Rybinohovi v náručí a ten se jí teď snažil držet hlavu nahoru, jako by byla vzhůru a pozorně poslouchala, protože Hltan důrazně trval na tom, že na hodině musí být všichni duchem přítomni.

Všichni ostatní draci odpočívali u nohou svých pánů nebo se jim ospale vznášeli kus nad hlavou a přáli si být někde jinde.

Škytákův lovecký dráček Bezzubka, jasně zelený drak obecný čili zahradní, byl ze všech draků s přehledem nejmenší. Veli-

kostí odpovídal zlobivému jezevčíkovi nebo malému kníračovi.

Byl to také jediný drak, který byl z expedice nadšený stejně jako Hltan.

Samou nedočkavostí se neposedně hemejlil Škytákoví pod vestou, vylézal a zase zalézal, vyškřábal se mu nahoru po vestě, což Škytáka hrozně lechtalo na břiše, a nakonec vylezl za límcem a vyšplhal mu na hlavu. Usadil se na přilbě, roztáhl křídla a vyrazil pár krátkých vzrušených skřeků, načež zase sešplhal po Škytákově těle dolů.

„Už se z-z-začne? Už se z-z-začne?“ švitořil. „Kdy už se začne? K-k-kolik ještě minut? M-m-může jít B-B-Bezzubka první? JÁ! JÁ! J-j-já!“

„Uklidni se, Bezzubko,“ řekl Škyták, když mu Bezzubka při šplhání dolů nevědomky strčil dráp do nosu. „Vždyt jsme sem právě dorazili.“*

„DOBŘÁ, KLUCI, TEĎ POSLOUCHEJTE,“ zahromoval Hltan. „Nahánění sobů je docela podobné nahánění ovcí, akorát že sobi jsou větší.“

Trumbera se přihlásil.

„Cože je větší?“ zeptal se.

* Škyták byl jediný Chuligán, který ovládal dračtinu, jazyk, kterým spolu mluvili draci.